Este sitio emplea cookies de Google para prestar sus servicios, para personalizar anuncios y para analizar el tráfico. Google recibe información sobre tu uso de este sitio web. Si utilizas este sitio web, se sobreentiende que aceptas el uso de cookies.

MÁS INFORMACIÓN ENTENDIDO

Ausiàs Marc

dimecres, 25 de juliol de 2012

Poema CV (Cant Espiritual)

Tornar a la pàgina de presentació

Puix que sens tu algú a tu no abasta,
dóna'm la mà o pels cabells me lleva;
si no estenc la mia envers la tua,
quasi forçat a tu mateix me tira.
Jo vull anar envers tu a l'encontre;
no sé per què no faç lo que volria,
puix jo són cert haver voluntat franca
e no sé què aquest voler m'empatxa.

Llevar mi vull e prou no m'hi esforce:
ço fa lo pes de mes terribles colpes.
Ans que la mort lo procés a mi cloga,
plàcia't, Déu, puix teu vull ser, que ho vulles.
Fes que ta sang mon cor dur amollesca:
de semblant mal guarí ella molts altres.
Ja lo tardar ta ira em denuncia;
ta pietat no trob en mi que obre.

Tan clarament en l'entendre no peque
com lo voler he carregat de colpa.
Ajuda'm, Déu! Mas follament te pregue,
car tu no vals sinó al qui s'ajuda,
e tots aquells qui a tu se apleguen
no els pots fallir, e mostren-ho tos braços.
Què faré jo, que no meresc m'ajudes,
car tant com puc conec que no m'esforce?

Perdona mi si follament te parle!
De passió parteixen mes paraules.
Jo sent paor d'infern, al qual faç via;
girar-la vull e no hi disponc mos passos.
Mas jo em record que meritist lo lladre
tant quant hom veu no hi bastaven ses obres.
Ton espirit lla on li plau espira:
com ne per què no sap qui en carn visca.

Ab tot que só mal crestià per obra,
ira no et tinc ne de res no t'encolpe;
jo son tot cert que per tostemps bé obres
e fas tant bé donant mort com la vida:
tot és egual quant surt de ta potença,
d'on tinc per foll qui vers tu es vol iréixer.
Amor de mal e de bé ignorança
és la raó que els hòmens no et coneixen.

A tu deman que lo cor m'enfortesques,
sí que el voler ab ta voluntat lligue;

Arxiu del blog

▼ 2012 (15)
▼ de juliol (15)
Ausiàs March (presentació)
Una aproximació al poeta
Ausiàs Marc: visió general
Ausiàs Marc (article de l'Enciclopèdia Catalana)
El vers decasíl·lab
El decasíl·lab marquià
Anàlisi mètrica d'una cobla marquiana
Poema I
Poema XI
Poema XXIII
Poema XLVI (Ausiàs Marc / Raimon)
Poema LXVIII (Ausiàs Marc / Raimon)
Poema XCII (Primer Cant de Mort)
Poema CV (Cant Espiritual)
Poema CXI

► 2015 (1)

Dades personals

REM

Visualitza el meu perfil complet

Este sitio emplea cookies de Google para prestar sus servicios, para personalizar anuncios y para analizar el tráfico. Google recibe información sobre tu uso de este sitio web. Si utilizas este sitio web, se sobreentiende que aceptas el uso de cookies.

MÁS INFORMACIÓN **ENTENDIDO**

Ajuda'm, Déu, que sens tu no em puc moure,
perquè el meu cos és més que paralític!
Tant són en mi envellits los mals hàbits,
que la virtut al gustar m'és amarga.
Oh Déu, mercé! Revolta'm ma natura,
que mala és per la mia gran colpa;
e si per mort jo puc rembre ma falta,
esta serà ma dolça penitença.

Jo tem a tu més que no et só amable
e davant tu confés la colpa aquesta;
torbada és la mia esperança
e dintre mi sent terrible baralla.
Jo veig a tu just e misericorde;
veig ton voler qui sens mèrits gracia:
dónes e tols de grat lo do sens mèrits.
Qual és tan just, quant més jo, que no tema?

Si Job lo just por de Déu l'opremia,
què faré jo que dins les colpes nade?
Com pens d'infern que temps no s'hi esmenta,
lla és mostrat tot quant sentiments temen.
L'arma, qui és contemplar Déu eleta,
en contra aquell blasfemant se rebel·la:
no és en hom de tan gran mal estima.
Doncs, com està qui vers tal part camina?

Prec-te, Senyor, que la vida m'abreuges
ans que petjors casos a mi enseguesquen;
en dolor visc faent vida perversa,
e tem dellà la mort per tostemps llonga.
Doncs, mal deçà e dellà mal sens terme!
Pren-me al punt que millor en mi trobes;
lo detardar no sé a què em servesca:
no té repòs lo qui té fer viatge.

Jo em dolc perquè tant com vull no em puc dolre
de l'infinit damnatge, lo qual dubte;
e tal dolor no la recull natura
ne es pot asmar, e menys sentir pot l'home.
E doncs, açò sembla a mi flaca excusa,
com de mon dan, tant com és, no m'espante;
si el cel deman, no li dó basta estima.
Fretura pas de por e d'esperança!

Per bé que tu irascible t'amostres,
ço és defalt de nostra ignorança;
lo teu voler tostemps guarda clemença,
ton semblant mal és bé inestimable.
Perdona'm, Déu, si t'he donada colpa,
car jo confés esser aquell colpable:
ab ull de carn he fets los teus judicis.
Vulles dar llum a la vista de l'arma!

Lo meu voler al teu és molt contrari,
e em só enemic pensant-me amic ésser.
Ajuda'm, Déu, puix me veus en tal pressa!
Jo em desesper si los mèrits meus guardes.
Jo m'enuig molt la vida com allongue,
e dubte molt que aquella fenesca.
En dolor visc, car mon desig no es ferma,
e ja en mi alterat és l'arbitre.

Tu est la fi on totes fins termenen,
e no és fi si en tu no termena;
tu est lo bé on tot altre es mesura,
e no és bo qui a tu, Déu, no sembla.
Al qui et complau, tu, aquell, déu nomenes;
per tu semblar, major grau d'home el muntes;
d'on és gran dret del qui plau al diable
prenga lo nom d'aquell ab qui es conforma.

Este sitio emplea cookies de Google para prestar sus servicios, para personalizar anuncios y para analizar el tráfico. Google recibe información sobre tu uso de este sitio web. Si utilizas este sitio web, se sobreentiende que aceptas el uso de cookies.

MÁS INFORMACIÓN **ENTENDIDO**

en si mateixs, són esser vists discordes:
senyal és cert que en veritat no es funda;
per consegüent, a l'home no contenta.

Bona per si no fon la llei judaica:
en paradís per ella no s'entrava,
mas tant com fon començ d'aquesta nostra,
de què es pot dir d'aquestes dues una.
Així la fi de tot en tot humana
no da repòs a l'apetit o terme,
mas tampoc l'hom sens ella no ha l'altra:
sent Joan fon senyalant lo Messies.

No té repòs qui nulla altra fi guarda,
car en res àls lo voler no reposa;
ço sent cascú, e no hi cal subtilesa,
que fora tu lo voler no s'atura.
Sí com los rius a la mar tots acorren,
així les fins totes en tu se n'entren.
Puix te conec, esforça'm que jo t'ame!
Vença l'amor a la por que jo et porte!

E si amor tanta com vull no m'entra,
creix-me la por, sí que, tement, no peque,
car no pecant jo perdré aquells hàbits
que són estats perquè no t'am la causa.
Muiren aquells qui de tu m'apartaren,
puix m'han mig mort e em tolen que no visca.
Oh senyor Déu, fes que la vida em llargue,
puix me apar que envers tu jo m'acoste!

Qui em mostrarà davant tu fer excusa
quan hauré dar mon mal ordenat compte?
Tu m'has donat disposició recta
e jo he fet del regle falç molt corba.
Dreçar-la vull, mas he mester ta ajuda.
Ajuda'm, Déu, car ma força és flaca!
Desig saber què de mi predestines:
a tu és present i a mi causa venible.

No et prec que em dóns sanitat de persona
ne béns alguns de natura i fortuna,
mas solament que a tu, Déu, sols ame,
car jo só cert que el major bé s'hi causa.
Per consegüent, delectació alta
jo no la sent, per no dispost sentir-la;
mas, per saber, un home grosser jutja
que el major bé sus tots és delitable.

Qual serà el jorn que la mort jo no tema?
E serà quan de ta amor jo m'inflame.
E no es pot fer sens menyspreu de la vida
e que per tu aquella jo menyspree.
Lladoncs seran jus mi totes les coses
que de present me veig sobre los muscles:
lo qui no tem del fort lleó les ungles,
molt menys tembrà lo fibló de la vespa.

Prec-te, Senyor, que em faces insensible
e que en null temps alguns delits jo senta,
no solament los lleigs qui et vénen contra,
mas tots aquells que indiferents se troben.
Açò desig perquè sol en tu pense
e pusca haver la via que en tu es dreça;
fes-ho, Senyor, e si per temps me'n torne
haja per cert trobar ta aurella sorda.

Tol-me dolor com me veig perdre el segle,
car, mentre em dolc, tant com vull jo no t'ame,
e vull-ho fer, mas l'hàbit me contrasta;
en temps passat me carreguí la colpa.
Tant te cost jo com molts qui no et serviren

Este sitio emplea cookies de Google para prestar sus servicios, para personalizar anuncios y para analizar el tráfico. Google recibe información sobre tu uso de este sitio web. Si utilizas este sitio web, se sobreentiende que aceptas el uso de cookies.

MÁS INFORMACIÓN ENTENDIDO

car jo lleix ço que mos sentiments senten
e paradís crec per fe i raó jutge.
Aquella part de l'esperit és prompta,
mas la dels senys rossegant la m'acoste;
doncs, tu, Senyor, al foc de fe m'acorre,
tant que la part que em porta fred abrase.

Tu creïst me perquè l'ànima salve,
e pot-se fer de mi saps lo contrari.
Si és així, per què, doncs, me creaves,
puix fon en tu lo saber infal·lible?
Torna a no res, jo et suplic, lo meu ésser,
car més me val que tostemps l'escur càrcer!
Jo crec a tu com volguist dir de Judes
que el fóra bo no fos nat al món home.

Per mi, segur havent rebut baptisme,
no fos tornat als braços de la vida,
mas a la mort hagués retut lo deute
e de present jo no viuria en dubte!
Major dolor d'infern los hòmens senten
que los delits de paraís no jutgen;
lo mal sentit és d'aquell altre exemple,
e paradís sens lo sentir se jutja.

Dóna'm esforç que prenga de mi venja:
jo em trob ofés contra tu ab gran colpa,
e si no hi bast, tu de ma carn te farta,
ab que no em tocs l'esperit, que a tu sembla,
e, sobretot, ma fe que no vacil·le
e no tremol la mia esperança;
no em fallirà caritat, elles fermes.
E de la carn, si et suplic, no me n'oges.

Oh, quan serà que regaré les galtes
d'aigua de plor ab les llàgremes dolces!
Contricció és la font d'on emanen:
aquesta és clau que el cel tancat nos obre.
D'atricció parteixen les amargues,
perquè en temor més que en amor se funden;
mas, tals quals són, d'aquestes me abunda,
puix són camí e via per les altres

Publicat per REM a 12:27

G+1 Recomana-ho a Google

Cap comentari:

Publica un comentari a l'entrada

Escriu el teu comentari...

Comenta com a: Unknown (Google Tanca la sessió

Publica Previsualitza Envia'm una notificació

Este sitio emplea cookies de Google para prestar sus servicios, para personalizar anuncios y para analizar el tráfico. Google recibe información sobre tu uso de este sitio web. Si utilizas este sitio web, se sobreentiende que aceptas el uso de cookies.

MÁS INFORMACIÓN **ENTENDIDO**

Tema Eteri. Amb la tecnologia de Blogger.